

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-269/20-7

REPUBLICA HRVATSKA
354 - DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Primljeno: 03 -09- 2020

Prilog	Neposredno	Poziv
Klasa: UP/II-034-02/20-01	369	
Ur. broj: 383-01	20-10	

6

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Borisa Markovića, predsjednik vijeća, Blanše Turić i mr. sc. Inge Vezmar Barlek, članova vijeća te sudske savjetnice Dijane Bađura, zapisničarke, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Lone d.o.o., Hrvoja Vukčića Hrvatinića 20, Vrlika, zastupan po direktoru Oliveru Vuletiću, a isti po opunomoćeniku Jeleni Šarić Mladin, odvjetnici u Splitu, Domovinskog rata 27/B, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Koturaška cesta 43/IV, Zagreb, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba Hrvatske kontrole zračne plovidbe d.o.o., Rudolfa Fizira 2, Velika Gorica i Florence prijevoz d.o.o., Cetinska ulica 12, Solin, kojeg zastupa opunomoćenica Iris Franić Tomić, odvjetnica u Omišu, Punta 3, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj dana 26. kolovoza 2020.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave Republike Hrvatske, klasa: UP/II-034-02/20-01/369, urbroj: 354-01/20-6 od 2. srpnja 2020.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

III. Tužitelj je dužan zainteresiranoj osobi Florence prijevoz d.o.o., Solin naknaditi trošak upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kn u roku od 15 dana od dana primitka presude.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja kao neosnovana (točka 1. izreke rješenja), odbijen je zahtjev tužitelja za naknadom troškova žalbenog postupka (točka 2. izreke rješenja) te je odbijen zahtjev odabranog ponuditelja Florence prijevoz d.o.o., Solin, za naknadom troškova žalbenog postupka (točka 3. izreke rješenja).

Protiv rješenja tuženika tužitelj je podnio tužbu zbog bitne povrede odredaba Zakona o javnoj nabavi, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U tužbi u bitnom navodi da tuženik netočno navodi da nepostojanje suglasnosti davatelja leasinga u trenutku predaje ponude ne znači samo po sebi da nije valjan ugovor između odabranog ponuditelja i društva Bodrožić d.o.o. na čiju se tehničku sposobnost oslanja odabrani ponuditelj, a koje društvo nije vlasnik vozila. Iz dostavljene suglasnosti vidljivo je da se ne radi o naknadom odobrenju već zaključenog ugovora, već o suglasnosti za zaključenje ugovora koji se tek ima zaključiti (od dana kada je ta suglasnost dana), a iz teksta dostavljene suglasnosti vidljivo je da društvo Unicredit leasing Croatia d.o.o. očito nema ni saznanja o ranije zaključenom ugovoru o najmu vozila jer se na isto baš ničim ne referira u svojoj izjavi. Ispunjeno natječajnih uvjeta (tehnička sposobnost) izabrani ponuditelj dokazivao je ugovorom o najmu vozila sa društвom Bodrožić d.o.o., a koji ugovor

je zaključen 2. siječnja 2020. pa iz ponovljenog postupka jasno proizlazi da u trenutku kada je taj ugovor zaključen, nije postojala suglasnost Unicredit leasing Croatia d.o.o. koje je vlasnik vozila. Tužitelj upućuje na odredbe članka 260. stavka 1. Zakona o javnoj nabavi i članak 20. Pravilnika o dokumentaciji o nabavi te ponudi u postupcima javne nabave te smatra da iz citiranih odredbi proizlazi da se u ESPD obrascu navode podaci kojima se između ostalog dokazuje ispunjavanje kriterija za odabir gospodarskog subjekta, što znači da gospodarski subjekt u podacima koje je naveo u ESPD obrascu potvrđuje da u trenutku predaje tog obrasca, odnosno ponude ispunjava kriterij za odabir tog subjekta. Upravo suglasnost koja je datirana sa 22. travnja 2020. dokazuje da izvornom dokumentacijom društvo Florence prijevoz d.o.o. nije udovoljavalo tehničkoj i stručnoj sposobnosti, odnosno dokumentacijom kojom bi dokazalo ispunjenje uvjeta iz dokumentacije o nabavi. Nadalje, tužitelj upućuje na odredbu članka 263. Zakona o javnoj nabavi te napominje da naručitelj mora i u dokumentaciji o nabavi propisati koje dokaze će smatrati ažuriranim popratnim dokumentima te ih jasno opisati. Naručitelj je točkom 5. Dokumentacije o nabavi propisao obvezu gospodarskog subjekta koji se oslanja na sposobnost drugih subjekata da mora naručitelju dokazati da će imati na raspolaganju potrebne resurse za izvršenje ugovora, a dostavljanje suglasnosti za davanje u najam predmeta leasinga koja se odnosi na razdoblje nakon što je rok za predaju ponuda prošao, ne može se smatrati niti provoditi pod ažurirani popratni dokument. Tužitelj smatra da je naručitelj u ponovljenom postupku nezakonito zatražio dostavu navedene suglasnosti jer se ne radi o popratnim ažuriranim dokumentima u smislu zakonske i natjecajne definicije onog što takav dokument predstavlja pa nisu uopće bili ispunjeni uvjeti iz članka 263. Zakona o javnoj nabavi za takvo postupanje. Predlaže da ovaj Sud poništi rješenje tuženika i odluku o odabiru, da mu nadoknadi troškove upravnog sporu, te da obveže naručitelja da mu naknadi troškove žalbenog postupka u iznosu od 12.812,50 kn.

Tuženik je u odgovoru na tužbu naveo da je osporavano rješenje doneseno nakon ponovljenog pregleda i ocjena ponuda, odnosno da je istim tuženik odlučivao o zakonitosti nove odluke o odabiru u istom postupku javne nabave. Tuženik smatra da je odabrani ponuditelj dostavom tražene suglasnosti davatelja leasinga u postupku ponovljenog pregleda i ocjene ponuda, u potpunosti otklonio prigovor da ugovor o najmu ne predstavlja valjanu pravnu osnovu za raspolaganje vozilima traženim točkom 4.c)2 Dokumentacije o nabavi, a iz kojeg razloga je tuženik poništio prethodnu odluku o odabiru. Pri tome tuženik napominje da je protiv prethodnog rješenja tuženika bio pokrenut upravni spor te da je Visoki upravni sud Republike Hrvatske odlučujući u navedenom sporu, donio presudu poslovni broj: UsII-192/20 od 2. srpnja 2020., kojom je odbio tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja tuženika, a iz obrazloženja presude razvidno je da je navedeni sud presudom prihvatio pravno shvaćanje tuženika te je ocijenio da je navedeni dokaz ponuditelj trebao dostaviti u ponudi, odnosno kao ažurirani popratni dokument po pozivu naručitelja tijekom pregleda i ocjene ponuda, dakle prije donošenja odluke o odabiru u smislu odredbe članka 302. stavka 1. Zakona o javnoj nabavi. U ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda, dakle prije donošenja nove odluke o odabiru, naručitelj je tražio od odabranog ponuditelja, kao ažurirani popratni dokument suglasnost davatelja leasinga, koju je odabrani ponuditelj i dostavio pa budući da je naručitelj raspolagao navedenom suglasnošću prije donošenja nove odluke o odabiru, takvu odluku o odabiru tuženik je ocijenio zakonitom. Suprotno navodima tužitelja, iz postojećeg činjeničnog stanja ne može se zaključiti da se ovdje ne radi o naknadnom odobrenju već zaključenog ugovora, odnosno da davatelj leasinga nema saznanja o ranije zaključenom ugovoru o najmu vozila. U svakom slučaju, takve svoje tvrdnje tužitelj nije dokazao, primjerice, dostavljanjem izjave davatelja leasinga o postojanju takvih okolnosti, pa se stoga

svi tužbeni navodi u tom smjeru trebaju ocijeniti paušalnima. Tuženik predlaže da ovaj Sud odbije tužbeni zahtjev u cijelosti kao neosnovan.

Zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu Florence prijevoz d.o.o. Solin dostavila je odgovor na tužbu u kojem u bitnom navodi da dostavljena suglasnost, odnosno izjava suprotno navodima tužbe predstavlja ažurirani popratni dokument kojim se dokazuje tehnička i stručna sposobnost, a koja kod odabranog ponuditelja kao ekonomski najprihvativijeg u ni jednom trenutku nije bila upitna u kojoj su sadržani podaci važeći te odgovaraju stvarnom činjeničnom stanju u trenutku dostave naručitelju te dokazuju ono što je gospodarski subjekt naveo u ESDP obrascu. Smatra kako je rješenje tuženika zakonito i osnovano te nisu ostvareni razlozi za njegovo poništenje, kao ni odluke o odabiru jer ne postoje ni razlozi ništavosti pojedinačne odluke iz članka 128. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima na koje sud pazi po službenoj dužnosti. Zainteresirana osoba zatražila je trošak sastava odgovora na tužbu u iznosu od 2.500,00 kn s pripadajućim porezom na dodanu vrijednost.

Zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu Hrvatska kontrola zračne plovidbe d.o.o., Velika Gorica nije u ostavljenom roku dostavila ovom Sudu odgovor na tužbu.

Odgovori tuženika na tužbu i zainteresirane osobe Florence prijevoz d.o.o. Solin dostavljeni su suprotnim strankama u postupku sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.).

Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporavane odluke kao i očitovanja stranaka tijekom upravnosudskog postupka te je na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja u smislu odredbe članka 55. stavka 3. Zakona o upravnim sporovima, utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prema podacima u spisu predmeta proizlazi da je naručitelj Hrvatska kontrola zračne plovidbe d.o.o., Velika Gorica, objavio 17. siječnja 2020. u elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2020/S OF2-0001867, predmet nabave: prijevoz radnika HKZP d.o.o. na posao i s posla u podružnici Split, a kao kriterij odabira određena je ekonomski najpovoljnija ponuda na temelju pondera-cijena-90 bodova i starost vozila-10 bodova. Naručitelj je u predmetnom postupku javne nabave zaprimio dvije ponude koje je u postupku pregleda i ocjene ponuda ocijenio valjanima te je 27. veljače 2020. donio odluku o odabiru kojom je kao najpovoljniju ponudu odabrao ponudu ponuditelja Florence prijevoz d.o.o., Solin. Na navedenu odluku o odabiru tuženiku je žalbu izjavio žalitelj Lone d.o.o., Vrlika, a tuženik je po navedenoj žalbi poništo odluku o odabiru od 27. veljače 2020. te je predmet vratio naručitelju na ponovno postupanje. Naručitelj je proveo novi postupak i pregled i ocjenu ponuda te je 8. svibnja 2020. donio odluku o odabiru kojom je kao najpovoljniju ponovno odabrao ponudu ponuditelja Florence prijevoz d.o.o. Solin, na koju odluku o odabiru je žalbu izjavio tužitelj kojom žalbom osporava zakonitost ponovnog postupka pregleda i ocjene ponude i predlaže poništiti odluku o odabiru uz naknadu troškova žalbenog postupka.

U predmetnoj stvari prvenstveno je sporno je li naručitelj u ponovljenom postupku nezakonito zatražio dostavu suglasnosti Unicredit leasinga Croatia d.o.o. jer se ne radi o popratnim ažuriranim dokumentima u smislu zakonske i natječajne definicije onoga što takav dokument predstavlja, pa nisu uopće bili ispunjeni uvjeti iz članka 263. Zakona o javnoj nabavi za takvo postupanje, te je li nezakonito prihvatio kao ažurirani popratni dokument suglasnost za zaključenje ugovora o najmu (podnajmu) jer se suglasnost odnosi na zaključenje ugovora nakon 22. travnja 2020. te je li nezakonito produžen rok za dostavu ažuriranih popratnih dokumenata temeljem zahtjeva izabranog ponuditelja od 21. travnja 2020.

Prema odredbi članka 263. stavka 1. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“ 120/16.) javni naručitelj je obvezan prije donošenja odluke u postupku javne nabave velike vrijednosti, a u postupcima javne nabave male vrijednosti može, od ponuditelja koji je podnio ekonomski najpovoljniju ponudu zatražiti da u primjerenom roku, ne kraćem od 5 dana, dostavi ažurirane popratne dokumente u skladu s pododjeljkom 2. i 4. ovog odjeljka, osim ako već posjeduje te dokumente.

Stavkom 2. navedenog članka Zakona propisano je da javni naručitelj može pozvati gospodarske subjekte da nadopune ili objasne dokumente zaprimljene sukladno pododjeljcima 2. i 4. ovog odjeljka.

Iz podataka u spisu predmeta proizlazi da je naručitelj primjenom odredbe članka 263. stavka 2. Zakona o javnoj nabavi, a u svrhu otklanjanja prigovora istaknutog u ranijem postupku vezano za postojanje valjane pravne osnove za raspolaganje vozilima, naručitelj dana 17. travnja 2020. zatražio od odabranog ponuditelja Florence prijevoz d.o.o. da u roku od 5 dana od primitka zahtjeva dostavi dokaz da društvo Bodrožić d.o.o. Makarska ima pisanu suglasnost davatelja leasinga za davanje vozila u najam odabranom ponuditelju, a nije sporno niti da je odabrani ponuditelj dopisom od 21. travnja 2020. zatražio od naručitelja produženje roka za dostavu tražene dokumentacije s obzirom na pandemiju Covid-19, što je naručitelj prihvatio na način da je rok za dostavu navedenog produžio do 29. travnja 2020. Nadalje, proizlazi da je odabrani ponuditelj dostavio traženu suglasnost davatelja leasinga 23. travnja 2020., a suglasnost je izdana 22. travnja 2020. kojom davatelj leasinga Unicredit leasing Croatia d.o.o. daje suglasnost društvu Bodrožić d.o.o. da vozila navedena u ugovoru o najmu dostavljenom u ponudi odabranog ponuditelja, daje u podnjem najmoprincu – odabranom ponuditelju Florence prijevoz d.o.o., Solin.

Prema ocjeni ovoga Suda, a imajući na umu navedeno proizlazi da je naručitelj u konkretnom slučaju postupio sukladno odredbi članka 263. stavka 2. Zakona o javnoj nabavi, a zainteresirana osoba Florence prijevoz d.o.o. je dostavom tražene suglasnosti davatelja leasinga u potpunosti otklonila prigovor tužitelja da ugovor o najmu ne predstavlja valjanu pravnu osnovu za raspolaganje vozilima traženih točkom 4.c)2). Dokumentacije o nabavi. Naime, postojanje sposobnosti ponuditelja utvrđuje se sukladno uvjetima i zahtjevima iz dokumentacije o nabavi, a upravo je sukladno odredbama dokumentacije o nabavi odabrani ponuditelj ugovorom o najmu vozila od 2. siječnja 2020. dokazao da ima na raspolaganju dva vozila turističke klase kako je propisano točkom 4.c)2). Dokumentacije o nabavi, dakle dokazao je postojanje sposobnosti sukladno Dokumentaciji o nabavi u trenutku predaje ponude, no međutim, tužitelj je u postupku ponovljenog pregleda i ocjene ponuda, a prije donošenja nove odluke o odabiru zatražio ažurirani popratni dokument odnosno suglasnost davatelja leasinga koji dokument je odabrani ponuditelj dostavio u ostavljenom roku. Tuženik u tom smislu u odgovoru na tužbu pravilno upućuje i na presudu Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: UsII-192/20 od 2. srpnja 2020. koja je donesena u istom predmetu i izraženo pravno shvaćanje u toj presudi.

S obzirom na navedeno, a imajući na umu utvrđeno činjenično stanje u provedenom postupku proizlazi da je pravilno postupio tuženik kada je odbio žalbu tužitelja kao neosnovanu, jer i prema ocjeni ovoga suda osporenim rješenjem tuženika nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja.

Prigovor tužitelja vezan za produženje roka za dostavu dokumentacije pravilno je od strane tuženika ocjenjen neosnovanim uz obrazloženje da se radi o instruktivnom roku a ne o prekluzivom roku, pa je takav rok za dostavu dokumentacije tuženik mogao produžiti.

Nadalje, u konkretnom slučaju zainteresirana osoba Florence prijevoz d.o.o. je dostavila dokument u kojem su podaci važeći i odgovaraju stvarnom činjeničnom stanju u

trenutku dostave te dokazuju ono što je odabrani ponuditelj naveo u ESPD obrascu, pa se niti prigovori tužitelja izneseni u tom pravcu ne mogu ocijeniti osnovanim.

S obzirom da je tuženik za svoju odluku naveo jasne i valjane razloge koje u cijelosti prihvata i ovaj Sud, trebalo je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima odbiti tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan.

Kako tužitelj nije uspio u ovom sporu, to u smislu odredbe članka 79. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima nema pravo na naknadu troškova spora, pa je takav zahtjev tužitelja odbijen.

Odluka o troškovima zainteresirane osobe pod točkom III. izreke presude, koji troškovi se sastoje od sastava odgovora na tužbu po opunomoćeniku donesena je sukladno odredbi članka 79. stavka 2. i 4. Zakona o upravnim sporovima i Tarifnog broja 23/1., 42. i 50. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15.), uvećano za porez na dodanu vrijednost u dosuđenom iznosu od 3.125,00 kn.

U Zagrebu 26. kolovoza 2020.

Predsjednik vijeća
Boris Marković, v.r.

Za točnost otpravka - ovlašteni službenik

Tanja Nemčić